

Teisininko profesijos - Liuksemburgas

Puslapį jūsų pasirinkta kalba šiuo metu rengia mūsų vertėjai.

Jis jau išverstas į šias kalbas: [fr](#).

Šiame skyriuje apžvelgiamos įvairios teisininkų profesijos.

Teisininkų profesijos. Įžanga

Šioje dalyje pateikiama informacija apie teisininkų profesijas (profesijos apibūdinimas, sąlygos ją įgyti ir pan.).

Teismų sistemos apžvalga

Liuksemburge teismai skirstomi į dvi šakas: **bendrosios kompetencijos ir administracinius**. Skirstoma pagal ginčo pobūdį.

Bendrosios kompetencijos teismai (*l'ordre judiciaire*) – tai trys taikos teismai (*Justices de Paix*), du apygardos teismai (*Tribunaux d'arrondissement*), vienas apeliacinis teismas (*Cour d'Appel*) ir vienas kasacinis teismas (*Cour de Cassation*). Šių teismų jurisdikcijai daugiausia priskiriamos bylos, susijusios su civiline, komercine, baudžiamąja ir darbo teise. Bendrosios kompetencijos teismų sistemoje dirba teisėjai (vadinamieji „sėdintys teisėjai“, *magistrats du siège*) ir prokurorai (vadinamieji „stovintys teisėjai“, *la magistrature debout*, kuriems priskiriami *substituts* ir *procureurs*), kurie laikomi tos pačios teisėjo profesijos atstovais.

Administraciniai teismai (*l'ordre administratif*) – tai Pirmosios instancijos administracinis teismas (*Tribunal administratif*) ir Administracinis teismas (*Cour administratif*). Šie teismai nagrinėja administracines ir tiesioginių mokesčių bylas.

Konstitucinį Teismą (*Cour constitutionnelle*) sudaro bendrosios kompetencijos ir administracinių teismų teisėjai. Šis teismas tikrina, ar įstatymai atitinka Konstituciją – aukščiausią teisinę galią turintį šalies teisės aktą.

Teisėjai

Tapti teisėju galima dviem būdais:

Konkursinio egzamino laikymas

Būsimi teisėjai, tai yra teisininkai praktikantai (*attachés de justice*), turi laikyti konkursinį egzaminą. Šį egzaminą laikyti leidžiama tik tiems kandidatams, kurie atitinka šias sąlygas:

1. yra Liuksemburgo piliečiai;
2. naudojami pilietinėmis ir politinėmis teisėmis ir įrodo gerą reputaciją;

3. turi Liuksemburgo universitete įgytą teisinį išsilavinimą, atitinkantį pripažįstamą magistro laipsnį, arba užsienyje įgytą teisinį išsilavinimą, atitinkantį magistro laipsnį, kuris yra priimtinas ir pripažįstamas už aukštąjį mokslą atsakingo ministro pagal iš dalies pakeistą 1969 m. birželio 18 d. aukštojo mokslo ir užsienyje įgyto išsilavinimo ir diplomų pripažinimo įstatymą;
4. moka liuksemburgiečių, prancūzų ir vokiečių kalbas;
5. yra atlikęs ne trumpesnę kaip dvylikos mėnesių teisėjo arba notaro praktiką;
6. atitinka privalomus fizinės ir psichinės sveikatos reikalavimus ir turi tai patvirtinančius sveikatos ir psichikos būklės patikrinimo dokumentus.

Teisėjų konkursinių egzaminų laikymą organizuoja teisininkų praktikantų įdarbinimo ir mokymo komisija (toliau – komisija). Šį konkursinį egzaminą, kuris laikomas raštu, sudaro trys civilinės teisės ir civilinio proceso, baudžiamosios teisės ir baudžiamojo proceso bei administracinės teisės ir administracinių ginčų testai. Iš esmės laikant testus reikia parengti teismo sprendimą arba nutartį. Egzaminą išlaiko tie kandidatai, kurie surenka ne mažiau kaip tris penktadalius taškų, kuriuos galima gauti už visus tris testus, ir ne mažiau kaip pusę taškų, kuriuos galima gauti už kiekvieną testą. Kandidatų reitingą pagal galutinį įvertinimą sudaro komisija. Kandidatai į pareigas priimami pagal reitingą.

Teisėjų skyrimas pagal dokumentus

Tai papildoma teisėjų atrankos procedūra, kuri taikoma tik tada, kai konkursinį egzaminą išlaiko mažiau teisininkų praktikantų nei kiekvienais metais nustato teisingumo ministras.

Kandidatams keliami šie reikalavimai:

1. tenkinti tam tikras sąlygas, kurios taikomos konkurencinį egzaminą norintiems laikyti kandidatams, t. y. 1, 4 ir 6 sąlygas;
2. turėti diplomą, kuriame nurodytas praktikos atlikimas;
3. dirbti advokatu ne mažiau kaip penkerius metus.

Komisija kandidatus kviečia asmeninio pokalbio. Šiame pokalbyje dalyvauja psichologijos specialistas, kuris pateikia pagrįstą išvadą dėl kiekvieno kandidato. Kandidatai atrenkami pagal papildomų Liuksemburgo teisės kursų baigiamųjų egzaminų ir teisminės praktikos baigiamųjų egzaminų rezultatus, profesinę patirtį, papildomas kvalifikacijas ir publikacijas. Kandidatų atranką vykdo komisija.

Konstitucija užtikrinamas teisėjų nepriklausomumas nuo politinės valdžios, todėl jie neatšaukiami. Bet koks teisėjas iš pareigų gali būti atleistas arba jo įgaliojimai gali būti sustabdyti tik teismo sprendimu. Teisėją į kitas pareigas galima perkelti tik jam sutikus ir paskyrus naują teisėją. Tačiau įstatymo nustatytais sąlygomis teisėjų įgaliojimai gali būti sustabdyti, jie gali būti atleisti arba perkelti į kitas pareigas dėl ligos ar netinkamo elgesio.

Teisėjo pareigos nesuderinamos su vyriausybės nario, parlamento nario, mero, mero pavaduotojo arba savivaldybės tarybos nario, valstybės tarnautojo, privačiojo sektoriaus darbuotojo, notaro, antstolio, kariškio, dvasininko ir advokato pareigomis. Teisėjai yra nešališki ir privalo laikytis profesinės paslapties. Jų darbo užmokestis nustatytas įstatymu.

Daugiau informacijos pateikiama Teisingumo ministerijos interneto svetainės [teisėjo profesijos puslapyje](#).

Advokatai

Advokato (*avocat*) profesija reglamentuojama iš dalies pakeistu 1991 m. rugpjūčio 10 d. **Advokatūros įstatymu**.

Advokato profesija – tai **nepriklausoma laisvoji profesija**. Advokato profesija gali būti verčiamasi individualiai. Advokatai gali susiburti ir sudaryti juridinį asmenį. Advokatai vieninteliai gali padėti ar atstovauti šalims, teikti jų reikalavimus bet kokiems teismams ir jas juose ginti, priimti jų dokumentus, kad pateiktų teisėjams, rengti ir pasirašyti būtinus dokumentus, kad procesas būtų teisėtas, ir parengti bylą taip, kad būtų priimtas sprendimas.

Paprastai tik advokatai gali teikti **teisines konsultacijas** už užmokestį arba kitiems asmenims rengti rašytinius susitarimus. Be to, advokatai atstovauja savo klientams arba jiems padeda tarptautiniuose teismuose, pavyzdžiui, Europos Sąjungos Teisingumo Teisme arba Europos žmogaus teisių teisme. Advokatai privalo laikytis profesinės paslapties – ši nuostata susijusi su viešąja tvarka ir už jos pažeidimą taikomos baudžiamosios sankcijos.

Kad advokatas galėtų dirbti Liuksemburge, jis **privalo būti įtrauktas į Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje įsteigtos advokatūros sąrašus**. Ši nuostata taip pat taikoma Europos šalies advokatui, norinčiam dirbti Liuksemburge pagal kilmės šalyje įgytą profesinį vardą.

Yra **šeši Liuksemburgo advokatūros sąrašai**:

I sąrašas: teismo advokatai (*avocats à la Cour*)

II sąrašas: advokatai (*avocats*)

III sąrašas: garbės advokatai (*avocats honoraires*)

IV sąrašas: Europos Sąjungos advokatai, dirbantys pagal kilmės šalyje įgytą profesinį vardą

V sąrašas: advokatų kontoros, dirbančios kaip teismo advokatai

VI sąrašas: kitos advokatų kontoros

Siekiant būti įtrauktam į Liuksemburgo advokatūros sąrašus reikia atitikti **šias sąlygas**:

- įrodyti savo gerą reputaciją;
- patvirtinti, kad įvykdytos leidimo atlikti teisminę praktiką sąlygos arba išlaikytas kvalifikacinis egzaminas, kitos Europos Sąjungos valstybės narės advokatams nustatytas iš dalies pakeistu 1991 m. rugpjūčio 10 d. įstatymu, kuriuo nustatoma advokatams taikoma bendroji aukštojo mokslo diplomų, išduodamų baigus ne trumpesnį kaip trejų metų profesinį mokymą, pripažinimo sistema; arba patvirtinti, kad įvykdytos sąlygos, taikomos registruojant advokatus, Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje besiverčiančius advokato praktika pagal kilmės šalyje naudotą profesinį vardą, taikant iš dalies pakeistą 2002 m. lapkričio 13 d. įstatymą, kuriuo į Liuksemburgo teisę perkeliama 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/5/EB, skirta padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija; pagal 1984 m. vasario 24 d. Kalbų vartojimo tvarkos įstatymą mokėti teisės aktų kalbą ir administracines bei teismuose vartojamas kalbas;
- būti Liuksemburgo arba Europos Sąjungos valstybės narės piliečiu;
- mokėti teisės aktų kalbą ir administracines bei teismuose vartojamas kalbas, kaip nustatyta pagal 1984 m. vasario 24 d. Kalbų vartojimo tvarkos įstatymą, nepažeidžiant iš dalies pakeisto 1991 m. rugpjūčio 10 d. įstatymo 31 straipsnio 1 dalies; liuksemburgiečių ir vokiečių kalbos žodinio supratimo lygis turi atitikti Bendros Europos kalbų mokėjimo orientacinės sistemos B2 lygį, kalbėjimo – B1 lygį, vokiečių kalbos rašymo – B2 lygį. Prancūzų kalbos supratimo, kalbėjimo ir rašymo lygis pagal tą pačią sistemą turi atitikti B2 lygį.

Nukrypstant nuo pirmesnėje įtraukoje išdėstytų nuostatų, Direktyvos 98/5/EB 10 straipsnyje nurodyti Europos valstybių narių advokatai juos įtraukiant į advokatūros I sąrašą privalo mokėti teisės aktų kalbą, kaip numatyta pagal 1984 m. vasario 24 d. Kalbų vartojimo tvarkos įstatymą, jei jie savo profesinę veiklą apriboja taip, kad jiems nereikia gerai mokėti kitų kalbų, nurodytų 1984 m. vasario 24 d. įstatyme. Reikalaujamas kalbų mokėjimo lygis yra toks pats, kaip nurodyta pirmesnėje pastraipoje.

Patikslinimai dėl kalbų mokėjimo reikalavimų

Individualiai užsiregistravę advokatai privalo gerai mokėti teisės aktų kalbą pagal 1984 m. vasario 24 d. Kalbų vartojimo tvarkos įstatymą, taip pat kalbas, reikalingas vykdant profesinę veiklą, nepažeidžiant pirmiau nurodytų nuostatų.

Į II sąrašą įrašyti advokatai, be kita ko, privalo mokėti Didžiosios Liuksemburgo Hercogystės administracines ir teismuose vartojamas kalbas, reikalingas vykdyti savo pareigas teisminės praktikos metu.

Advokatas, kuris sutinka imtis bylos, privalo turėti reikalingą profesinę ir kalbinę kompetenciją; priešingu atveju jam taikomos drausminės sankcijos.

Advokatūros taryba, atsiklaususi teisingumo ministro nuomonės, gali atleisti nuo pilietybės sąlygos, jei patvirtinama, kad tokios sąlygos nekelia **Europos Sąjungai nepriklausanti valstybė**, kurios pilietis yra **kandidatas** verstis advokato praktika. Ta pati nuostata taikoma kandidatams, turintiems politinio pabėgėlio statusą ir teisę į prieglobstį Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje.

Tik advokatai, įtraukti į I sąrašą, turi teisę dirbti advokatais teisme (vadintis „*avocat de la Cour*“). **Tam jie turi:**

- būti atlikę dvejų metų teisminę praktiką kaip advokatai, įtraukti į II sąrašą, ir išlaikę egzaminą po teisminės praktikos;
- būti išlaikę kvalifikacinį egzaminą, kitos Europos Sąjungos valstybės narės advokatams nustatytą iš dalies pakeistu 1991 m. rugpjūčio 10 d. įstatymu, kuriuo nustatoma advokatams taikoma bendroji aukštojo mokslo diplomų, išduodamų baigus ne trumpesnį kaip trejų metų profesinį mokymą, pripažinimo sistema;
- arba patvirtinti, kad, būdami Europos šalies advokatai, kuriems leidžiama verstis advokato praktika pagal kilmės šalyje naudotą profesinį vardą, ne trumpiau kaip trejus metus pagal Liuksemburgo teisę, įskaitant Europos Sąjungos teisę, vykdė faktinę ir reguliarią veiklą Liuksemburge, arba jiems turi būti taikomos iš dalies pakeisto 2002 m. lapkričio 13 d. įstatymo, kuriuo į Liuksemburgo teisę perkeliama 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/5/EB, skirta

padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, 9 straipsnio 2 dalies nuostatos.

Tik teismo advokatai turi teisę atlikti veiksmus, kuriems pagal įstatymus ir kitus teisės aktus reikalingas patikėtinis, t. y. atstovauti šalims Konstituciniame Teisme, administraciniuose teismuose, Aukščiausiąjame teisingumo teisme ir apygardos teismuose, nagrinėjančiuose civilines bylas, pateikti šalių reikalavimus, priimti jų dokumentus ir juos pateikti teisėjui, pasirūpinti, kad būtų pasirašyti proceso teisės nuostatas atitinkantys dokumentai, ir parengti bylą taip, kad būtų priimtas sprendimas.

Į **II sąrašą** įtraukti advokatai ir į **IV sąrašą** įtraukti Europos šalių advokatai, kuriems suteikta teisė verstis advokato praktika pagal kilmės šalyje naudotą profesinį vardą, tuos pačius veiksmus gali atlikti tik tuomet, jeigu jiems padeda teismo advokatas, įtrauktas į I sąrašą. Kadangi nėra apribojimų dėl atstovavimo šalims teismuose, kuriuose teismo advokatas dalyvauti neprivalo, į II arba IV sąrašus įtraukti advokatai juose šalims gali atstovauti be teismo advokato pagalbos.

Mokantis advokato profesijos, reglamentuojamos 2009 m. birželio 10 d. didžiojo hercogo potvarkiu dėl teisminės praktikos organizavimo ir teisės tapti notaru reglamentavimo, atliekama profesinė praktika, kurią sudaro papildomas Liuksemburgo teisės kursas, ir po jo atliekama praktinė stažuotė.

Gavę papildomo Liuksemburgo teisės kurso baigimo pažymėjimą, praktikantai turi teisę būti įtraukti į vienos iš Liuksemburgo advokatūros II sąrašą.

Teisminės praktikos tikslas – išmokyti advokato profesijos. Baigęs aukštąjį mokslą praktikantas įgyja išsamių teisės žinių, o lankydamas papildomą Liuksemburgo teisės kursą jas papildo specialiomis žiniomis apie Liuksemburgo teisę. Atliekant teisminę praktiką daugiausia dėmesio skiriama advokato praktikos mokymui – praktikantas dirba prižiūrimas praktikos vadovo ir lanko paskaitas, kurių konkretus tikslas yra mokytis profesijos.

Atlikus ne trumpesnę kaip 2 metų praktiką laikomas baigiamasis egzaminas. Išlaikęs šį egzaminą, pretendentas tampa teismo advokatu ir įtraukiamas į I sąrašą.

Praktikanto pagrįstu prašymu vykdomasis komitetas gali leisti jam atlikti ne trumpesnę kaip trijų mėnesių ir ne ilgesnę kaip šešių mėnesių teisminę praktiką advokato kontoroje, esančioje Europos Sąjungos valstybėje narėje. Šis praktikos laikotarpis, kuriam suteiktas tinkamas leidimas, įskaičiuojamas į teisminės praktikos laiką.

Advokatai priskiriami advokatūrai (*ordre des avocats*) – nuo valdžios institucijų ir teismų nepriklausomai asociacijai. Yra **Liuksemburgo advokatūra** ir **Dykircho advokatūra**. Kiekviena advokatūra turi juridinio asmens statusą. Advokatūrą sudaro šie organai: asamblėja, taryba, pirmininkas, Drausmės ir administracijos taryba, prižiūrinti visų advokatų darbą.

Daugiau informacijos pateikiama Teisingumo ministerijos svetainės [advokato profesijos puslapyje](#).

Notarai

Notarų skaičius nustatomas Didžiojo hercogo potvarkiu pagal iš dalies pakeisto 1976 m. gruodžio 9 d. Notariato organizavimo įstatymo 13 straipsnį. Šiuo metu visoje šalyje yra **36 notarai**.

Notarai – tai valstybės pareigūnai, kurių pareigos – registruoti visus dokumentus ir sutartis, kuriuos šalys turi ar nori patvirtinti kaip autentiškus, turinčius tokią pat galią kaip valdžios institucijų dokumentai, užtikrinti, kad juose būtų nurodyta data, saugoti juos ir išduoti kopijas bei nuorašus.

Notarams draudžiama patiems arba per tarpininką tiesiogiai arba netiesiogiai vykdyti verslą, būti komercinės bendrovės arba pramonės ar prekybos įmonės vadovais, rėmėjais, generaliniais direktoriais arba likvidatoriais; dalyvauti administruojant ir prižiūrint bendroves, įmones ar agentūras, kurių veiklos tikslas – pirkti, parduoti, padalyti ar statyti nekilnojamąjį turtą, arba turėti šioje srityje kokių nors interesų; palaikyti su minėtomis bendrovėmis, įmonėmis ar agentūromis nuolatinius santykius, kurie trukdytų šalims laisvai pasirinkti notarą; kaip įprastą veiklą vykdyti banko, diskonto ir tarpininkavimo operacijas arba biržos spekuliacijas, išskyrus diskonto operacijas, atliekamas vykdant su jų pareigomis susijusią veiklą; priimti indėlius, išskyrus indėlius, pateikiamus siekiant atlikti arba atliekant su jų pareigomis susijusią veiklą, arba išmokamą paveldėjimą; teikti savo paslaugas bet kokioje byloje, kurioje jie yra suinteresuotoji šalis; naudotis tarpininkų paslaugomis, kad šie atliktų veiksmus, kurių tiesiogiai negali atlikti notarai; bet kokių pagrindu naudotis verslo paslaugų agentų ar nekilnojamojo turto agentų paslaugomis.

Pagal Civilinio kodekso nuostatas notaro patvirtinti dokumentai yra autentiški; jie vykdytini, jeigu juose pateikiamas nurodymas apie prievolę juos vykdyti. Notarai dokumentus privalo rengti prancūzų arba vokiečių kalba pagal šalių pasirinkimą.

Notarai savo pareigas vykdo visoje šalies teritorijoje. Vykdydami savo pareigas jie prisideda prie valdžios įgaliojimų įgyvendinimo.

Notarų rūmus (*Chambre des Notaires*) sudaro septyni nariai, kuriuos notarų generalinė asamblėja renka iš šalies notarų.

Be įgaliojimų, kurie Notarų rūmams suteikiami įstatymais ir kitais teisės aktais, jie visų pirma vykdo šias **funkcijas**:

- užtikrina, kad notarai laikytųsi drausmės, vykdo su drausme susijusius įgaliojimus per Rūmų drausmės tarybą, užkerta kelią bet kokiems notarų ginčams arba sutaiko notarus jiems kilus; jeigu notarai nesutaikomi, teikia paprastą nuomonę;
- sutaiko notarus ir trečiuosius asmenis kilus bet kokiems jų ginčams;
- teikia savo nuomonę dėl ginčų, susijusių su notarų apskaičiuotais atlyginimu, užmokesčiu, honoraru ir išlaidomis, ir dėl visų ginčų, šiuo klausimu pateiktų nagrinėti civilinių bylų teismui;
- saugo protokolų originalus, tikrina notarų apskaitą;
- atstovauja Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės notarams gindami jų teises ir interesus.

Drausmės tarybą sudaro Liuksemburgo apygardos teismo pirmininkas arba jį, kaip pirmininką, pavaduojantis teisėjas ir keturi Notarų rūmų nariai, skiriami pagal jų darbo stažą.

Drausmės taryba visų notarų atžvilgiu vykdo su drausme susijusius įgaliojimus, taikomus pažeidus įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų notaro pareigų vykdymo reikalavimus, profesinių nusižengimų ir aplaidumo atvejais, įvykdžius profesiniam diskretiškumui, orumui, garbingumui ir sąžiningumui prieštaraujančias veikas – šių įgaliojimų vykdymas nepanaikina galimybės dėl tų pačių veikų pareikšti ieškinį teisme. Drausmės tarybos sprendimus apeliacine tvarka gali apskųsti tiek kaltu pripažintas notaras, tiek valstybės generalinis prokuroras. Apeliacinis skundas teikiamas Aukščiausiojo teisingumo teismo civilinių bylų skyriui, priimančiam galutinį sprendimą.

Kad būtų galima eiti notaro pareigas, reikia:

- būti Liuksemburgo arba Europos Sąjungos valstybės narės piliečiu;
- naudotis pilietinėmis ir politinėmis teisėmis;
- būti sulaukus 25 metų ir turėti kandidato notaro pareigoms eiti diplomą pagal Liuksemburgo teisės aktus (dabartinė sistema) arba [pažymėjimą apie atliktą praktiką](#), reikalaujamą, kai siekiama eiti notaro pareigas (ankstesnė sistema);
- mokėti teisės aktų kalbą ir administracines bei teismuose vartojamas kalbas, kaip nustatyta pagal 1984 m. vasario 24 d. Kalbų vartojimo tvarkos įstatymą.

Daugiau informacijos pateikiama Teisingumo ministerijos interneto svetainės [notaro profesijos puslapyje](#).

Kitos teisininkų profesijos

Teismo antstoliai

Teismo antstolis – tai valstybės pareigūnas, kuris vienintelis turi teisę:

- įteikti dokumentus ir savo pasirašytus aktus, įteikti dokumentus pagal įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, jeigu įstatymais nereglamentuojamas įteikimo būdas;
- imtis veiksmy, kad būtų vykdomi teismo sprendimai ir vykdomieji dokumentai ar raštai.

Teismo antstolis gali:

- išieškoti visas skolas draugišku susitarimu arba per teismą. Šis įgaliojimas apima teisę ieškovų vardu įteikti prašymus išduoti mokėjimo nurodymą arba areštuoti periodines išmokas;
- įvertinti baldus, namų apyvokos daiktus bei derlių ir rengti jų viešą pardavimą pagal susijusius įstatymus ir reglamentus.

Teismas gali paskirti teismo antstolį, kad šis sudarytų:

- grynai faktinių aplinkybių konstatavimo protokolus, nepateikdamas jokios nuomonės dėl faktinių ar teisinių padarinių, kurie dėl to gali kilti;
- tokio pat pobūdžio protokolus privačių asmenų prašymu; abiem atvejais šie protokolai laikomi įrodymais, kol nepateikiama priešingų įrodymų.

Teismo antstolių įkainiai nustatomi didžiojo hercogo potvarkiu.

Teismo antstolių rūmai (*Chambre des huissiers de justice*) atstovauja antstoliams nacionaliniu lygmeniu. Juos administruoja trijų narių taryba, kurią sudaro pirmininkas, sekretorius ir išdininkas. Pirmininkas Teismo antstolių rūmams atstovauja teisiniu ir neteisiniu būdu.

Daugiau informacijos pateikiama Teisingumo ministerijos interneto svetainės [teismo antstolio profesijos puslapyje](#).

Teismo sekretoriai

Vyriausiasis teismo sekretorius (*greffier en chef*) vadovauja teismo kancelijai ir darbuotojams. Vyriausiojo teismo sekretoriaus administracinėms funkcijoms priskiriamas kopijų advokatams ir fiziniams asmenims išdavimas (pvz., skyrybų liudijimų, skirtų nuorašams užsienyje), procesinių dokumentų kopijų išdavimas, ranka rašytų testamentų ir paveldėjimo teisės liudijimų priėmimas saugoti, teismo kanclerių prisaikdinimas, visuotinių susirinkimų ir statistinių duomenų rengimas bei archyvų priežiūra. Teismo sekretorius taip pat priima skundus dėl teisėjų nešališkumo.

Teismo sekretoriai padeda teisėjams rengti atitinkamus aktus ir dokumentus, visų pirma vykstant teismo posėdžiams, išklausti šalis, atlikti tyrimus, patikrinimus vietoje, skrodimą, sudaryti bankrutuojančio asmens turto aprašą, rengti teismo sprendimus ir posėdžius, kuriuose dalyvauja globojami asmenys. Teisėjas negali dirbti be teismo sekretoriaus.

Teismo sekretorių pareigos yra nustatytos iš dalies pakeisto Teismų sistemos įstatymo 78 ir paskesniuose straipsniuose.

[Recueil des lois spéciales](#) pp. 7–40.

Profesijos įgijimo tvarka reglamentuojama 1979 m. balandžio 16 d. įstatymu, nustatančiu bendrąjį valstybės tarnautojų darbo reglamentą (su pakeitimais).

http://www.fonction-publique.public.lu/fr/publications/Reformes/Recueils/1_Statut.pdf

Susijusios nuorodos

[Teisingumo ministerija](#)

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos valstybės narės. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Europos Komisija nepriima jokios atsakomybės ar teisinių įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą ar nurodomą informaciją ar duomenis. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisykles rasite puslapyje „Teisinė informacija“.

Paskutinis naujinimas: 27/09/2016